

KRÄFTSKIVA PÅ HASSELBACKEN

Det är tur att det finns kräftor i alla fall. Vad skulle vi annars ta oss till? I år fick vi förstås inte smaka på krokodilerna hos Jonas på Skansenakvariet Dom har det för trångt enligt s.k. expertis, så att vi inte fick plats där var självklart. Det blev Hasselbacken i stället och där hade vi riktigt trevligt också.

Till begivenheten hade samlats 38 medlemmar och 3 gäster och vi fördelades vid fyra runda bord. Kräftorna var från Kina, lite hårda i skalet med de smakade som kräftor skall. Kinas tillväxt symboliserades även mycket riklig tillgång på de små djuren och när vi frossat

färdigt fanns det faktiskt en och annan kräfta kvar på uppläggningsfaten. De åtta snapsvisorna på erhållna textblad var roliga och faktiskt kände jag inte igen någon trots lång erfarenhet av dylika. Som försångare och presentatör fungerade **Arne Weise** med den äran och han interfolierade med en och annan lustighet från "framsida" dvs. Göteborg med omnejd. Snaps och öl rann ner i vederbörlig ordning och den som ville ha mer än vad som ingick i det till 400 kr jämt

nerprutade priset försågs utan hämningar med förstärkning på egen bekostnad av nubbar, presenterade på laddramar i miniförpackningar med lockande etiketter av olika slag. En del skral från allehanda håll hördes som sig bör och någon extra sång upphovs allteftersom kvällen framskred. Vår medlem i andra generationen, **Anders Åhlberg**, satt vid ordförandens vänstra sida och höll ett trevligt tacktal till klubben. Därvid poängterade han med enfass

(Forts. på sidan 2)

OSTINDIEFARAREN - SEPTEBERMÖTET

Septembers travlarmöte ägde rum på Sällskapet och kvällens föredragshållare var vår ordförande, **Jan Mårtenson**. Han talade om Ostindiefararen. Kvällens föredragshållare hade påpassligt skrivit en bok i ämnet – med den lämpliga titeln "Ostindiefararen" - lagom till vårt möte. I denna kan man läsa om hur hans vardagshjältes, Johan

(Forts. på sidan 2)

MISSA INTE ÅRETS
DECEMBERMÖTE,
SOM HÅLLS PÅ
VINKÄLLAREN
GRAPPE.

INNEHÅLL

Hälsning från Sibirien	5
Hälsningar	6
Hyllningar	6
Im Memoriam	6
Anegada - med 300 vrak	7
Kalendarium	7
Baklänges	8
Resannonser	8

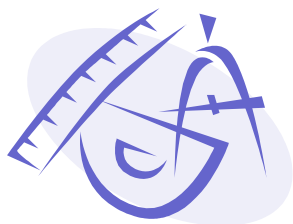

Jonas och Anders Karlberg

MEN ALLVARLIGT
TALAT ÄR MILJÖN
PÅ AKVARIET
TILLSAMMANS
MED DE ANDRA
APORNA OCH
KROKODILERNA
BÄTTRE LÄMPAD
FÖR ATT FÅ EN
RIKTIKT GLAD
STÄMNING BLAND
DELTAGARNA.

Jan Mårtensson och Anders Åhlberg

KRÄFTSKIVA PÅ HASSELBACKEN

(Forts. från sidan 1)

åtskilliga gånger vikten av att vi unisont måste jobba med att finna nya medlemmar i 40-årsåldern, trots att han inte är direkt lastgammal själv. Som alla vet har ålderspyramiden böljat anta formen även svamp och den utvecklingen måste stoppas. Det har påpekats flera gånger redan och som ett led i vår strävan att rätta till förhållandet har ju beslutats att man till månadsmötena får komma i kavaj i stället för smoking för främst de som hänvisas till att förflytta sig från arbetsplatsen till vår middag direkt efter avslutat dagsverke.

Så till valet av plats för kräftskivan nästa år. Egentligen base-

ras detta på kuvert-kostnaden och därvidlag har vår klubbmästare et consortes lyckats över förväntan. Men allvarligt talat är miljön på akvariet tillsammans med de andra aporna och krokodilerna bättre lämpad för att få en riktigt glad stämning bland deltagarna. Problemet är dock kostnaden som enligt gjorda kalkyler skulle bli jämförelsevis högre, då klubben numera inte kan erbjudas delvis sponsrat fluvio. Vi blir således hänvisade till systemets prislista utan prutmån. Man får väl hoppas att rådande förhållanden kan ändras till nästa år genom minskad alkoholskatt eller också kanske medlemmarna i klubben

kan sälja till festkommittén av direktimporterad sprit från egna resor så att vi kan återgå till ordningen och akvariet. Låt dessa synpunkter stå för min egen del, men jag ställer gärna upp. Det är ju inte fråga om så många flaskor.

Vid kritan och enligt uppdrag u.p.a.
Eder Göran Lundberg

OSTINDIEFARAREN - SEPTEMBERMÖTET

(Forts. från sidan 1)

Kristian Homan, anfader, Johan Sebastian Homan, på den tiden begav sig, blev inblandad i allehanda förvecklingar under en resa med just nys nämnda skepp.

Men innan vi fick fördjupa oss i dessa spännande eskapader stod en klubbfråga på vår agenda, nämligen utgivningen av ännu en Travlarbok. I kort-het kan handläggningen av denna fråga beskrivas som så att det fanns två olika förslag rörande utgivningen. Dels fanns

Bertil Nordenstams förslag, dels fanns styrelsens förslag. Båda förslagen lades fram och diskuterades ingående och därefter skred klubbmötet till beslut. Styrelsens förslag segrade med röstsiffrorna 23-14 och därmed var ärendet avgjort och klubbens värderade medlemmar kunde – efter en lätt fläkt från Concordias vingar – enas om att efter middagen övergå till att lyssna till kvällens föredragshållare.

Det ”**Svenska Ostindiska Compagniet**” grundades 1731 och var Sverige första stora

handelsföretag. Tiden det verkade omspann åren 1732-1806 och man hade totalt 37 skepp.

Under kompaniets verksamhet är utrustades 132 expeditioner. Inte illa med tanke på att en expedition kunde ta halvtannat år. Förstahandshamnen var Kanton i Kina, men man seglade även till Indien, kanske inte underligt med tanke på firmans namn. På utresan medförde man stångjärn, handjärn, plankor och bräder, liksom yxor, spik, bössor, vetenskapliga instrument, orglar, gäspennor och vid ett

OSTINDIEFARAREN - SEPTEMBERMÖTET

tillfälle – om vi får tro vår ordförande – Johan Sebastian Homan, präst till yrket med ett brokigt förflutet. Detta såldes på vägen till Kina, närmare bestämt i Cadiz i Spanien där man bytte varorna mot silver, som kineserna eftertraktade. Ja, Homan gick förstas inte att byta bort, så han fick hänga med. Väl framme i Kina byttes silvret mot porslin, te, siden, ris, kryddor och arrak.

Resorna kunde vara nog så strapatsrika både ur hälsosynpunkt och när det gällde faror som stormar och sjöröveri. Men förvånansvärt många fartyg klarade sig helskinnade både fram och nästan tillbaka. Akilleshälen visade sig vara inloppet till Göteborgs hamn där det med kända grund och bleke kunde vara väl så svårnavigerat och bära rätt ner i havsdjupet av någon oförklarlig anledning. En tröst – och kanske inte så ringa – för ägarna var att fartygen var rejält försäkrade om än icke så alldeles fullastade då de förliste.

Vår föredragshållare nämnde att han nyligen besökt Göteborg där en kopia – till det yttre – av

Ostindiefararna färdigställs för en seglats på samma rutt som i fornstora dar. Det heter **Götheborg** och döptes den 3 september i år av H M Drottningen.

Dätidens storägare av OC hette Sahlgren, Chalmer och Grill för att nämna några namn. Dagens skepp har mängder av sponsorer och bidragsgivare och ska så småningom ge sig av ut på haven med speciellt inbjudna passagerare.

När det begav sig så var varje resa en oktroj, dvs. man bildade i princip ett nytt företag inför varje seglats.

Det första skeppet hade det magnifika namnet **Fredericus**

Rex Sveciae, kanske inte så underligt med tanke på den dåvarande regentens namn. Resorna var mycket lönsamma och eftersom man vara beroende av vinden var det lämpligast att segla från Sverige i början av året.

De första resorna gick faktiskt till Indien och därav namnet. Även andra platser än Kina besöktes.

När skutorna återkom fick man tillgång till te i Sverige och det gladdes säkert de flesta, inte minst Carl von Linné som försökt att odla te i Sverige utan att lyckas.

Föredragshållaren påminde om att det var mycket lönsamma resor, men det är lite svårt att redovisa riktigt hur lönsamma de var. Man hade nämligen den käcka seden att bränna upp böckerna efter varje resa, så att ingen skulle kunna se hur synnerligen lönsamt det faktiskt var att segla på Kina. Som om inte detta hade räckt så anförtrorde oss Jan att det även förekom opiumsmuggling under resorna. Det lär ha varit ganska lukrativt och inte så svårt, långt före knarkhundarnas tid som det var. Manfallet var stort. Behövde man 100 sjömän så rekryterade man 150. Sjøröveri och sjukdomar orsakade manfallet.

(Forts. på sidan 4)

Glada Travlarbröder

MAN HADE
NÄMLIGEN DEN
KÄCKA SEDEN ATT
BRÄNNA UPP
BÖCKERNA EFTER
VARJE RESA, SÅ ATT
INGEN SKULLE
KUNNA SE HUR
SYNNERLIGEN
LÖNSAMT DET
FAKTISKT VAR ATT
SEGLA PÅ KINA.

Wampoa

VERKSAMHETEN
LADES NER DÅ
ENGLAND OCH
HOLLAND SÅNKTE
SINA TULLAR, OCH
DÅ
AMERIKANERNA
BÖRJADE
KONKURRERA OM
VÄRLDSHANDELN.
DET BLEV
BILLIGARE ATT
KÖPA VARORNA
FRÅN ENGLAND.

Bertil Nordenstam & Hans Ove Larsson

NÄR FARTYGEN VÄL ÅTERKOM EFTER EN LYCKAD SEGLATS HADE DE MED SIG UPPEMOT 11 MILJONER PRYLAR AV ALLEHANDA SLAG! MINISTERN?

Hör vad pastorn säger.

Anders Lindeen lyssnar

Tillbaks till Göteborg

Clas Göran Carlson noterar

OSTINDIEFARAREN - SEPTEMBERMÖTET

(Forts. från sidan 3)

Ett kuriosum när det gäller den tidigare nämnde Linné var att man hade skyldighet att rapportera till honom om djur och växter man sett på resan! Det säger något om hans ställning i den tidens Sverige.

Frysboxar fanns förstås inte på den här tiden så levande boskap medfördes för att förtäras under resan och tack vare den upplysningen fick i alla fall eder ödmjuka rapportör en helt ny syn på uttrycket ”gående smörgåsbord”.

Eller som vår förträfflige föredragshållare uttryckte saken: Man hade ”ett levande maskineri” ombord! Något som han dock snabbt ändrade till ”ett levande menageri ombord”. Men då skrockade redan flera bröder belåtet åt den lilla felsågningen.

Det var inte bara strapatser ombord under seglatsen, berättade Jan. Man idkade högläsning ombord också och vad var mer passande ombord på ett så lönsamt företag än att läsa Wallenberg? Jacob Wallenbergs ”Min son på galejan” var den intellektuella färdkost som serverades oralt.

Detta fann vi travlare vara synnerligen berömvärd, men vår omvittnade kyskhet sattes på hårda prov när vi fick veta att man även sjöng frigjorda visor om fallna jungfrur ombord. Och då ska man veta att det varken alluderade på en stensättares arbetsredskap, eller någon detalj i riggen.

I Kapstaden, Java och i Macao mötte tulltjänstemän som inte var att leka med. Skrämmande och krävande stod de plötsligt där och då sprang till och med skeppskatten och gömde sig. Och som om tulltjänstemännens barska uppsyn inte räckte så medförde de egna bödlar

dessutom! Dessa var till för att omgående verkställa det straff som tullmannen utdömt för någon förseelse, grav i hans ögon, försumbar i delinkventens.

När fartygen väl återkom efter en lyckad seglats hade de med sig uppemot 11 miljoner prylar av allehanda slag!

Var hamnade då alla dessa varor, det fina porslinet inte minst? I privata hem mestadels, t.ex. Familjen Silfverschiöld på Koberg har en fantastisk samling. Sverige ligger mycket väl framme när det gäller antalet porslinsobjekt som bevarats även jämfört med Kina, berättade vår välinformerade ordförande. Förmodligen har Sverige världens förnämsta samlingar!

Ett tag var det modernt att ha kinaporslin på väggen, men så kom någon på att det är lättare att äta från tallrikarna om de står på matsalsbordet, så idag används nog de flesta – om än sparsamt – till att äta på, kan man gissa.

Jan berättade också att Karl XII hade vissa planer på att etablera sig på Madagaskar! 1000 invånare på Madagaskar ville ha asyl i Sverige i ersättning för ett generöst penningbidrag.

Det handlade om pirater och dessa skulle slå sig ner på västkusten, där vår broderklubb för övrigt finns. Sedan skulle Sverige upprätta en sorts koloni

på Madagaskar. Nu ville det ju sig så illa att kungen åkte till Halden och därmed sköts projektet på framtiden, om uttrycket tillåts. Men tanken svindlar; vilka travlarbröder kunde vi inte ha haft i Göteborg om inte monarken gått ur tiden?

Den i inledningen nämnde Johan Sebastian Homan var i andanom med på en av dessa resor, som sagt, och han fann för gott att dra pistol i samband med ett sjörövarfall, sannolikt med avsikt att föra dessa ogudaktiga figurer närmare deras skapare. En viss kunskap på området misstänktes han för att ha en gång i tiden då han – felaktigt skulle det visa sig – utpekades som en i kretsen kring dem som såg till att Anckarström sköt Gustav III på Operan.

I Jans bok ”Ostindiefararen” kan man läsa mer om detta och herr Homans äventyr under resan till Kina. Nå, hur gick det för Homan då? Ja, det får ni läsa om i Jans bok!

Septembermötet var första gången det påbjöds att man kunde välja mellan mörk kostym och smoking och det visade sig att det gick alldeles utmärkt att tillgodogöra sig såväl den andliga som lekamliga spisen oavsett vad man hade valt.

Noterat av Clas Göran Carlsson

EN HÄLSNING FRÅN SIBIRIEN

Vi har nu anlänt till den sibiriska civilisationen, Seimchan, lokaliserad vid 62°53'11N och 152°24'56E, främst präglad av storslagen vänlighet från folk. Vi har nu kört 641 km under 22 dagars mycket varierande paddling. Mest genom en osannolik vildmark. Tro mig, det här är en annan värld!

Å ena sidan är det en fantastiska färd, ja, ibland nästan lite obegripligt att det verkligen är så orörd, storslagen natur, känslan av att verkligen vara först där att utforska och beskriva, pionjärkänsla, ibland helt osannolikt fiske, våra framsteg att överleva på det naturen ger och de ytterst få gånger vi haft kontakt med folk, underbara! Kolyma har verkligen motsvarat mina drömmar! Å andra sidan, en mycket krävande sådan.

Vi har drabbats hårt av naturens krafter – livsfarliga översvämningar, en tyfon, myggor, knott, flugor utan sans, ett hårt växlande klimat, ena dagen är inte den andra likt. Spöregn, stekhet sol, höstkyla till rena isvindar. Dessutom pressas vi fysiskt av att hinna till Zyryanka, ett samhälle 55 mil härifrån, där vi skall invänta vintern, få ned vinterutrustningen, innan isen tar över Kolyma. Vi har drygt en månad på oss och inträffar det ingen katastrof klarar vi det nog. Men vi blir tunga med förnödenheter! Vi hoppas dock att den

nu goda fiskelyckan (här i Kolyma är wobblers och spinnare meningslösa, det finns bara harr, lake och sutare) håller i sig och att vi kan falla någon älg eller björn för att få färskt kött, så att vi kan vara förberedda när vintern kommer.

Paddlingen har gått bra, trots att jag varit räddare än någonsin när strömmarna var strida och översvämningarna våldsamma. Jag kan säga att Kolyma höjdes 7 meter vid sitt utflöde! Vi har inte haft några större bekymmer med utrustningen, ja, förutom en del tekniska funderingar som ni kanske noterat, men George Falk och TT Sjögrens gör ett fenomenalt jobb med detta för att hjälpa oss. Fenomenalt är ordet! Enda egentliga misstaget, var att ta med gammal och använd utrustning. Den har gått sönder hela tiden. Sandaler, alldeles för

välantvänt fiskespö bland annat.. ☺

Jag vet att många av er följer våra färd på www.siberia.nu och läser våra dagliga rapporter och det är mycket uppmuntrande. Vi lägger ned ett par timmar varje dag på rapporterna. En på svenska och en på engelska plus bild. Det tar sin tid! Jag kan säga att de redan rönt en hel del uppmärksamhet, nationellt som internationellt!

Ni kan kontakta oss på sibirien@explorersweb.com eller Satphone# +88 162 143 9303. Om ni vill att vi ringer eller så.

Nu väntar en mycket svår, men spännande tid. Klarar vi av att nå Zyryanka innan vintern? Om inte, då måste vi övervintra i vildmarken långt bort från folk. Då MÅSTE jakten och fisket funka!

Tack för Ert stöd och hör gärna av er med ett livstecken, kom gärna med någon form av kritik, men max 5 kb eftersom vi inte kan ta mot store mejl!

Johan, eller Ivan som han kallar sig nu, hälsar. Han har gjort en fantastisk insats hitintills! Titti finns i Särna för att bistå er om hjälp behövs. titti@strandberg.se eller 070-5945722. Ring henne gärna.

Travlarbrodern Mikael Strandberg

Det är med en oerhörd besvikelse och ilska som vi nu inser att Titti inte kan vara med på färden. Problemet är hennes hjärta.

Vid 7 år ålder opererades hon för hjärtfel. I praktiken har inte detta betytt något och vi har inte gjort avkall i vare sig planering eller praktiskt genomförande på expeditionerna.

Vid läkarundersökningar inför expeditionen upptäcktes det att hon har två hjärtklaffar som står och läcker och att blodcirkulationen i höger underben inte är tillfredsställande. Det är inget som utgör ett problem den vanliga vardagen.

Vi kom fram till att bäst är att söka sig direkt till den plats där bästa kompetensen finns. Nämligen Sibirien. I Magadan finns en av världens bästa köldforskare med specialinriktning på hur hjärtat uppträder i kyla, Dr Arkady Maximov, vid Det Arktiska Institutet.

Vi bor nu på Institutet som hedersgäster och efter en vecka har nu alla fakta om kyla och möjligheter att ta sig ut till civilisationen vid en krissituation kollats upp och att vi nu måste inse faktum att hennes medverkan på plats i Sibirien är en omöjlighet! Det är en oerhörd besvikelse! Vi har nu förstått att huvuddelen av den stora dödligheten bland boende i extremt kyliga klimat är att hjärtat inte orkar med. För hennes del skulle ett deltagande i denna Expedition var likvärdig med sin egen död. Så är det. En räddningsoperation skulle ta dagar, även vid rätt utförande och kosta minst en halv miljon svenska kronor. Så är verkligheten.

HÄLSNINGAR

✉ Travellers Club. Med detta kort, där i bakgrunden Asines bergklippa skjuter ut i det, enligt Homeros, "vinfärgade havet", vill jag varmt tacka för hyllningen på min 75-årsdag. Svenska utgrävningar påbörjades i Asine av Gustaf VI Adolf som kronprins 1922.

Carl-Gustaf Styrenius.

✉ Besök på Guggenheim Museum i Las Vegas. Därefter rundresa med bil i Cape Cod utanför Boston.

Ulrich Lundberg.

✉ Varför resa jorden runt när världens vackraste naturupplevelser väntar runt hörnet? Norges fjordlandskap har "det hela" av dramatik och enastående friskhet. Längst in i Geirangerfjorden kom vi in sida vid sida med QM2 på sitt första reguljära stopp i Europa efter USA. Kaptenerna utväxlade hövlighetsbetygelser i form av konsert med fartygs-sirener. Pampigt!

Jacob Faxe ombord m/v Marco Polo

✉ Travlarbröder! Är i München på ett stort hjärtläkar- och diabetesmöte. Föreläser om litet allt möjligt som berör

hjärtats sjukdomar i relation till typ 2 diabetes, bägge tillstånden alltför vanliga i sjukdomssammanhang och med starka samband. till vilkas förståelse vår forskning vid Karolinska sjukhusets hjärtklinik bidragit rätt avsevärt.

Ber om min hälsning till alla andra travlarbröder och sänder också en ursäkt för min ständiga brist på närvaro vid våra möten. Flackar omkring i Europa och USA på vetenskapliga möten, inviterad att föreläsa och för att på EU nivå försöka bidra till att man får in förebyggande av diabetes och hjärtsjukdom på agendan. Just nu går det framåt med det sedan ministerrådet tagit en resolution vars författande jag i någon mån som expertgruppens ordförande har bidragit till. Bra insatser av Irländska hälsoministern som just fått den Europeiska Kardiologföreningens guldmedalj för detta.

Gör kanske rätt för medlemskapet med detta ständiga resande men borde faktiskt bidra mer till klubbens sociala välfärd. Föreläser gärna om

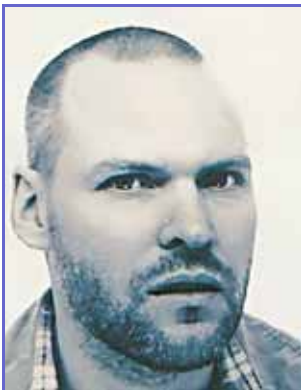
global hälsa och om det spännande arbetet med siktet inställt på ett "europeiskt telefonnummer till hälsa" (14090430 - om någon vill ringa) om ni vill och vi finner en tid lämpad för alla.

Lars Rydén

✉ Hejsan! Tyvärr måste Mikael Strandberg Särna tacka nej till inbjudan kräftskivan då han befinner sig på expedition i Sibiriens vildmark paddlande kanot längs Kolyma floden, men han tackar o hälsar till er alla och hoppas att ni alla får en trevlig kväll!!!

Gissa vad vi fann i en av frysdiskarna i en livsmedelsaffär i staden Magadan i nordöstra Sibirien!? Jo, ett paket SVENSKA KRÄFTOR!!!! Gissa om vi blev häpna. Ja, man ska aldrig sluta att förundras över saker o ting nu för tiden!

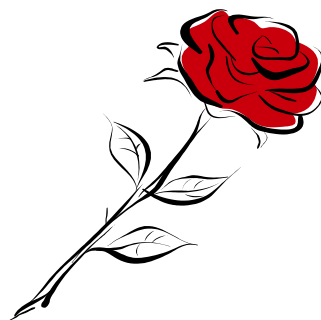
Titti Strandberg

Restaurangägare **Torkel Insulander** har blivit invald some medlem #1219. Resor/Expeditioner: 84-85 Backpackresan genom Brasilien och Bolivia. 86-87 Backpackresa från Venezuela till USA genom Centralamerika och Karibien. 88 Backpackresa från Zimbabwe till Rwanda genom Botswana, Zambia, Malawi, Tanzania och Burundi. 89 Egypten. 91-92 Cyklade ensam genom Sydamerika från Atlanten till Stilla Havet genom amazonas, över Anderna och genom Atacamaöknen. Suriname-Guyana-Brasilien-Bolivia-Chile. 92-93 Indien. 94 Guidade ett TV-team i Nepal. 95 Cyklade genom Namibia, Botswana och Zimbabwe. 96 Indonesien. 97 Cyklade genom Malawi, Zimbabwe och Botswana. 98 Nepal vandrade till Everest basläget. 99 Cyklade från Libanon till Egypten via Syrien och Jordanien. 01 Planerade, organiserade och genomförde en klätterexpedition till Imja Tse (6200 möh) i Nepal. Av 5 expeditionmedlemmar nådde 3 toppen, en blev sjuk och en förolyckades.

VI HYLLAR

- ☉ Bengt Josephson 90 år
- ☉ Per-Magnus Ahlbom 70 år
- ☉ Anders Strömberg 70 år
- ☉ Johan Nordenfalk 70 år
- ☉ Peter Golvén 60 år

IM MEMORIAM

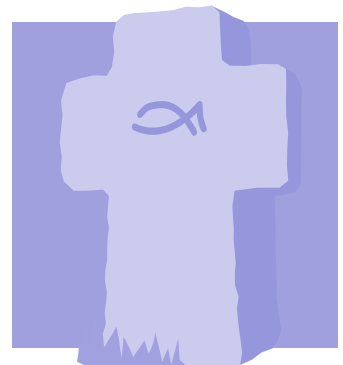
Professor **Sixten Haraldson** född 1911, invald 1972 avled i augusti 2003. Life Member of The Explorers Club i New York. Uppdrag för WHO och Röda Korset. Studier av ursprungsbefolkningar i extrema glesbygder.

Generalsekreterare **Sven Wahlberg** född 1920, invald 1976 avled i mars 2004. F.d. Generalsekreterare i Svenska WWF. Styrelseledamot 1984-1985, Vice Ordförande 1985-1986.

Direktör **Paul Cronelid** född 1933, invald 1969 avled i juli 2004.

Konstnär **Gunnar Brusewitz** född 1924, invald 1969 avled i juni 2004. Författare & illustratör; särskilt natur, miljö & vetenskaplig historia.

Travellers Club beklagar förlusten.

ANEGADA - MED ÖVER 300 VRAK

Till skillnad från alla andra öar i British Virgin Island (BVI), med sina vulkaniska bergsformationer så är Anegada (som betyder den dränkta ön) uppbyggd av korall och kalksten, och öns högsta punkt är bara 8 meter över havet. Ön är bara 17 km lång och 5 km bred och omges i sin helhet av sandstränder. Trots detta är den BVI:s näst största ö. På den västra delen av ön finns flera stora "salt ponds" där man även inplanterat flamingos. Fla-

mingos har historiskt funnits på Anegada och i mitten av 1800-talet fanns de i tusentals. Men jakten för mat och fjädrar medförde att de var helt utrotade runt 1950.

På Horseshoe Reef, Västindiens och en av världens största korallrev, som sträcker sig 16 km åt sydost finns över 300 kända vrak. Det var tidigare ett populärt ställe för dykning men är numera skyddad som national park. Revet är även tillhåll för de största fiskarna i området och är känt för sina humrar.

Otaliga koraller och lömska strömmar samt att det är svårt att se några landmärken gör den mycket svårnavigerad, och flertalet uthyrare av charterbåtar tillåter inte att man besöker ön. Avsaknaden av hamnar, skyddade vikar och att den låga ön ger lite skydd gör att

den bara bör besökas i lugnt väder med en beredskap att lätta ankar vid förändringar i vädret. Även idag förblir ön en "Notorious Ship Killer" och en landstigning utan lokal kännedom kan lätt utöka Anegadas lista över förlista fartyg.

En av orsakerna till att så många fartyg slutat sina dagar på Horseshoe Reef är att detta är området för en av huvudrutterna till Västindien och Panama. En som tidigt insåg detta var Edward Teachs, mer känd som kapten Svartskägg, som hade Anegada som ett av sina favoritställen. Andra kända piratkaptener som insåg Anegadas fördelar var kapten Kirke, Bone, och "Prince Rupert of the Rhine" som alla drev en mycket lönsam verksamhet från ön. Idag har ön 150 invånare som lever på fiske och turism.

Vid påsken 2004 seglade vi runt i BVI och från Bitter End på Virgin Gorda inväntade vi det rätta vädret för att göra ett besök på Anegada. Långt innan man kan se ön så börjar man se korallen på 15 meters djup, och när vi börjad se ön så visade ekolodet på 10 meter. Vårt djupgående på 3,5 meter och med en viss sjöhävning gjorde att vi fick manövrera försiktigt. Vi hade inga förutsättningar att

komma in till den lilla hamn som finns, utan valde att ankra norr om Pomato Point.

I skymningen anropade vi via VHF för att kontrollera förekomsten av hummer. Efter att ha tagit oss in till stranden, vandrat en km i sanden blev vi upplockade av en mini-jeep och körda till restaurangen. Vi förstär vi varför en jeep är det lämpligaste fordonet på ön. De flesta av vägarna är som tvättbrädor och totalt finns det bara några hundra meter asfalterad väg. Humrarna var så bra som det ryktades och att sedan i den mörka natten ta sig tillbaka till båten var en upplevelse.

Påföljande dag var det fortfarande lugnt väder och restaurangägaren från föregående kväll tog oss på en tur runt ön. Djurlivet består som i övriga Karibien mest av getter även om det här fanns flera kor som strövade fritt. Öns atlantsida erbjuder fantastiska stränder, och för den som stannar längre rekommenderas promenaden runt hela ön. När vinden började öka beslöt vi oss för att lämna Anegada, men vill varmt rekommendera ett besök för den som befinner sig i närheten.

Per-Olof Myrén

Jur. stud. **Daniel Insulander** har blivit invald som medlem #1220. Besökt bl.a. Sovjet + Mongoliet, transsibiriska järnvägen. 1986 Kina 1 mån, Hongkong, Filipinerna, Indonesien, Singaper, Malaysia, Thailand, Bruniei, Australien. Under 1 år rundresa per ryggsäck med dykning, arbetade i Sydney under 6 månader, var borta 14 månader. Thailand, Singaper, Malaysia -88, 6 månader. Maldiverna -90 dykare. Vietnam -91 rund-resa 1 månad. Turkiet, Paki-stan, Iran, Kina 7 månader per cykel 1992. Egypten, Jordanien, Israel 1 mån -94, dykning och pyramider. Mexiko, Guatemala och Belize 1 månad dykning och ruiner. USA, Florida -96. Thailand -96. Indien 98-03. Goa. Rest runt totalt 4 ggr. Tunisien -98 rundresa. Indonesien -01, Bali och Komodo, Malaysia, Borneo besökt orangutanger. Malaysia Robinson TV-inspelning 45 dagar -03, Thailand. Marocko -04.

TRAVELLERS CLUB I STOCKHOLM

c/o P-O Myrén
Björnbacken 4
SE-133 36 Saltsjöbaden

Telefon: 08-717 68 05
Fax: 08-717 95 55

E-post: travlarnytt@travellersclub.se
www.travellersclub.se

För att vi skall lyckas med att göra ett bättre och intressantare TravlarNytt är vi beroende av hjälp från våra medlemmar som ständigt åker runt jorden. Vi vill gärna att ni skickar in lite längre hälsningar med upplevelser, kuriosas, fakta och annat som ni tror kan intressera läsarna. Skicka gärna med färgbilder.

Material och frågor kring detta kan skickas till Clas Göran Carlsson, Hästängsvägen 14, SE-187 33 Täby eller helst via mail till clasgoran.carlsson@telia.com

KALENDARIUM

NOVEMBER

2

TISDAG
2004

ORDINARIE NOVEMBERMÖTE

Plats: Sällskapet, Arsenalsgatan 7
Föredrag: F.d. Rättschef i FN, Ambassadör Hans Corell
Klädsel: Smoking eller mörk kostym

DECEMBER

7

TISDAG
2004

ORDINARIE DECEMBERMÖTE

Plats Vinkällaren Grappe, Grevgatan 3-4.
Föredrag: Vinprovning med Carl Jan Granqvist
Klädsel: Smoking eller mörk kostym

OSA senast torsdagen i veckan innan sammankomsten

E-post jag.kommer@travellersclub.se eller clindberger@hotmail.com
Web www.travellersclub.se
 Claes Lindberger, Flyghamnsvägen 28, SE-183 64 Täby
 (08) 5603 5451 eller (070) 953 5950

OBSERVERA

ANMÄLAN ÄR BINDANDE DÅ KLUBBEN MÅSTE GÖRA RESERVATIONER OCH BESTÄLLNINGAR I FÖRVÄG. SKER EJ AVBOKNING SENAST FREDAGEN I VECKAN INNAN SAMMANKOMSTEN, MÅSTE VI TYVÄRR DEBITERA KUVERTAVGIFTEN, DÅ DETTA BLIR EN KOSTNAD FÖR KLUBBEN.

BESÖK VÅR HEMSIDA WWW.TRAVELLERSCLUB.SE

BAKLÄNGES

Det mest orättvisa med livet är att det slutar med döden! Det borde vara precis tvärtom.

Man borde dö först, så var det avklarat.

Sen bor man på ett ålderdomshem. Man blir utsparkad därifrån för att man är för frisk, hämtar ut pensionen och när man börjar arbeta får man en guldklocka första dagen.

Man jobbar i 40 år tills man är ung nog att njuta av ungdomens sorglösa behag. Dricker sprit och partajar och så är det tid för högskolan.

Så småningom har man kommit ända till småskolan. Att bli en liten unge och leka utan att behöva ta ansvar.

Sedan blir man baby och tillbringar de sista nio månaderna i spa med lyx som centralvärme och matleverans.

Sen slutar det hela med en orgasm!

HOPPSAN...

RESEANNONSER

NÄSTA NUMMER KOMMER
I DECEMBER